

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 15/2565

ข้อโต้แย้งของผู้ร้องที่ว่า #การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง แตกต่างจากการแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมที่ไม่ต้องให้ผู้ถูกร้อง (วุฒิสภา) ให้ความเห็นชอบ เป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาค นั้น เห็นว่า #ศาลยุติธรรมและศาลปกครองมีหน้าที่และอำนาจ การจัดตั้ง และวิธีพิจารณาคดีที่แตกต่างกัน ทำให้การกำหนดที่มาลักษณะการแต่งตั้ง และการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งย่อมแตกต่างกันด้วย

โดยเฉพาะผู้พิพากษาศาลฎีกาต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพิจารณาคดีตั้งแต่ผู้ช่วยผู้พิพากษา #สำหรับตุลาการศาลปกครองสูงสุด กำหนดให้การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด อาจดำเนินการได้โดยวิธีการพิจารณาเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น หรืออาจมิใช่บุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น เมื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมและตุลาการศาลปกครองสูงสุด มีสาระสำคัญที่แตกต่างกันย่อมมีกระบวนการในการคัดเลือกที่แตกต่างกันได้ ไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกัน

ส่วนที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า #เป็นการแทรกแซงการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง ขัดต่อความเป็นอิสระของการบริหารงานบุคคล นั้น เห็นว่า การให้ความเห็นชอบของผู้ถูกร้องมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติมีบทบาทกลั่นกรองผู้มีความเหมาะสมและสมควรได้รับการแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้ศาลปกครอง เป็นองค์กรตรวจสอบหน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับการยอมรับนับถือจากกรณีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้ถูกฟ้องคดี

การให้ความเห็นชอบของผู้ถูกร้องเป็นเพียงขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังจาก **น.ส.พ.** **พิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยทำหน้าที่ในการตรวจสอบประวัติ** #ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เป็นกระบวนการกลั่นกรองที่เกี่ยวกับความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดโดยเริ่มต้นขึ้นภายหลังได้รับรายชื่อจากนายกรัฐมนตรีและสิ้นสุดลงเมื่อมีการพิจารณาลงมติ #ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่กระทำโดย **น.ส.พ.**

เนื่องจาก **น.ส.พ.** **มีความเป็นอิสระในการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด นอกจากนี้** **#องค์ประกอบของ** **น.ส.พ.** **ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ จึงไม่ได้กระทบต่อหลักความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง**

ความเห็นใหม่ของคุณะกรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การมอบอำนาจ #การมอบหมาย

☛ คุณะกรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้มีความเห็น ในเรื่องเสร็จที่ 448/2567 กรณีอธิบดีกรมการหลวงชนบทในฐานะผู้ช่วยราชการทางหลวงชนบท มีคำสั่ง ที่ 2363/25604 มอบหมายให้ “ผู้ช่วยราชการแขวงทางหลวงชนบท” มีอำนาจหน้าที่ **ตามมาตรา 37** แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ จึงเป็นกรที่ได้รับ “มอบหมาย” ตามกฎหมายเฉพาะ จึงไม่ใช่เรื่อง “การมอบอำนาจ” **ตามมาตรา 38** แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

การที่ผู้ช่วยราชการแขวงทางหลวงชนบทออกคำสั่งทางปกครอง**ตามมาตรา 37** จึงเป็นการใช้อำนาจด้วยตนเอง ในกรณีที่มีกรอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว หากผู้ช่วยราชการแขวงทางหลวงชนบทไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จะต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังอธิบดีกรมการหลวงชนบทซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์**ตามมาตรา 45** แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ **ประกอบด้วยข้อ 2 (3) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540)ฯ**

อนึ่ง กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง**ตามมาตรา 45** เป็นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ โดยเป็นระยะเวลาเร่งรัดที่กำหนดให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ดังนั้น แม้จะพ้นระยะเวลาดังกล่าว อธิบดีกรมการหลวงชนบทซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงยังคงสามารถพิจารณาอุทธรณ์และสั่งการต่อไปได้ และสมควรต้องเร่งดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

อุทาหรณ์คดีปกครอง

เรื่อง “จงใจละเมิด” พฤติการณ์ ไปในทางทุจริต ... ต้องรับผิดชอบเต็มจำนวน

บทความวิชาการ อุทาหรณ์คดีปกครอง ::

▶ เรื่อง “จงใจละเมิด” พฤติการณ์ไปในทางทุจริต ... ต้องรับผิดชอบเต็มจำนวน!?

คำถาม คำสั่งของอธิบดีฯ ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ทางราชการ เต็มจำนวนความเสียหาย ซอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ตอบ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเป็นข้าราชการพลเรือน ปฏิบัติราชการในตำแหน่ง เสมียนตราอำเภอ มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีถือจ่ายเงินงบประมาณและเอกสารการรับ - จ่าย เงินเพื่อเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนตำแหน่งและเงินอื่น ๆ ให้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยต้องปฏิบัติให้เป็นไปโดยซอบด้วยกฎหมายและด้วยความสุจริต แต่ได้ทำการปลอมแปลง เอกสาร ปลอมลายมือชื่อผู้เบิกเงิน - รับเงิน โดยเบิกเงินงบประมาณตามหลักฐานดังกล่าว เกินจำนวนที่เป็นจริง แล้วนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นภาระกระทำทุจริต โดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยซอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายแรง ควรจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนตามมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

◆ ดังนั้น คำสั่งของอธิบดีฯ ที่เรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการเต็มจำนวน ความเสียหาย จึงซอบด้วยกฎหมาย

การอุทธรณ์คำสั่งศาล คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 222/2567

❑ เมื่อพิจารณาคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่า #ผู้ฟ้องคดีเพียงมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องโดยไม่ปรากฏว่า มีข้อความที่ระบุถึงข้อโต้แย้งหรือข้อคัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา #เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดี เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีในแต่ละข้อหาอย่างไร

❑ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี ต้องคัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นว่า #การมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ในแต่ละข้อหาตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยนั้นไม่ถูกต้องในข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายอย่างไร #ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวอย่างไร หรือคำวินิจฉัยดังกล่าวไม่ถูกต้องประการใด ที่จะทำให้เห็นว่าคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีใน ข้อหาดังกล่าวเป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้

❑ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นโดยไม่อาจระบุได้ชัดเจน ในทางข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายว่า #ตนประสงค์จะคัดค้านคำสั่งของศาล ปกครองชั้นต้นอย่างไร มีแต่เพียงการบรรยายข้อเท็จจริงในลักษณะเดียวกันกับคำฟ้อง และคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในศาลปกครองชั้นต้น #ซึ่งเป็นเพียง การชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเท่านั้น อันเป็นเรื่อง ของการกล่าวอ้างข้อโต้แย้งในข้อเท็จจริงในส่วนรายละเอียดที่เป็นเหตุแห่งการกระทำ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่าเป็นการกระทำที่มีชอบ #มิใช่เหตุแห่งการมีคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องบางข้อหาแต่ประการใด

❑ ดังนั้น คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาไว้พิจารณาของผู้ฟ้องคดี #จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่มีข้อคัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นตามข้อ 101 วรรคหนึ่ง (2) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครองพ.ศ. 2543 #และเป็นกรณีที่ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

!! จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนี้ไว้พิจารณา

